

Actie-protocol rondom signalering van kindermishandeling en huiselijk geweld

Wat is kindermishandeling?

Vanaf 2012 is de school verplicht om een meld-code *kindermishandeling en huiselijk geweld* te hanteren.

Onder kindermishandeling (zoals geformuleerd in de Wet op de Jeugdhulpverlening) wordt verstaan *‘elke vorm van voor de minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een afhankelijkheidsrelatie staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek letsel of psychische stoornissen’.*

Voorbeelden hiervan zijn:

Lichamelijke verwaarlozing: het kind krijgt onvoldoende voeding, kleding of verzorging.

Emotionele verwaarlozing: het kind krijgt onvoldoende liefde, aandacht of respect.

Emotionele mishandeling: het kind wordt getreiterd, gekleineerd of uitgescholden.

Lichamelijke mishandeling: het kind wordt geslagen, geschopt of geknepen.

Seksueel misbruik : seksuele handelingen bij of met het kind, die niet passen bij leeftijden ontwikkeling.

Aanwijzingen / signalen:

In het werken met kinderen krijg je vroeg of laat te maken met een kind waarbij je mishandeling vermoedt. Voor kinderen die mishandeld worden is het van groot belang dat mensen in hun directe omgeving dat opmerken... **en** er iets mee doen. Wij kunnen onze verantwoordelijkheid tegenover het kind en het gezin waarmaken door aanwijzingen en signalen serieus te nemen .

Wat te doen in geval van aanwijzingen / signalen van kindermishandeling en/of huiselijk geweld op Comenius Lyceum Amsterdam?

Stap 1 : bij de eerste aanwijzingen gelijk deze signaleren en noteren (ga dus niet aan de signalen voorbij, maar beschouw ze en leg zaken vast);

Stap 2 : bespreek de vermoedens met de mentor / afdelingsleider. De afdelingsleider neemt contact op met de zorgcoördinator en/ of de 'aandachtsfunctionaris'/ functionaris 'kindermishandeling' en bespreekt de aanwijzingen. De afdelingsleider neemt daarnaast contact op met de schoolmaatschappelijk werker;

Stap 3 : de schoolmaatschappelijk werker maakt een inschatting van het probleem en probeert de aanwijzingen te bespreken met de leerling en/of de ouders/verzorgers. In geval van twijfel vraagt de schoolmaatschappelijk werker eerst collegiaal consult bij het Bureau Jeugdzorg of bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) om een goede inschatting te maken van het probleem. Van daaruit wordt voor een bepaalde werkwijze gekozen;

Stap 4 : de schoolmaatschappelijk werker bespreekt de problematiek met de ZAT-partners;

Stap 5 : na overleg wordt het advies vanuit het ZAT teruggekoppeld naar de betreffende leerling/ouders/verzorgers. Het advies vanuit het ZAT wordt door de schoolmaatschappelijk werker uitgevoerd;

Stap 6 : de schoolmaatschappelijk werker volgt de hulpverlening.

Het advies vanuit het ZAT

Het ZAT kan op 2 manieren adviseren:

- a)** De school kan zelf verantwoordelijk blijven en hulp organiseren. Hierbij kan het AMK gevraagd worden om advies/consult. Dit kan op basis van anonimiteit.
- b)** Wanneer er meer nodig is *kan het AMK gevraagd worden* in actie te komen en de verantwoordelijkheid over te nemen. In dit geval zijn de namen van het kind, het gezin en de melder nodig. We spreken nu van een *Melding*.

Het AMK zal nu:

- aanvullende informatie inwinnen bij huisarts, consultatiebureau, school;
- in gesprek gaan met de ouders en soms ook met het kind;
- proberen de ouders te motiveren voor hulpverlening;

- de hulpverlening voor kind en ouders op gang brengen (zo nodig door inschakeling Raad van de Kinderbescherming);
- overleggen welke rol de school kan blijven spelen;
- na enige tijd laten weten wat er met de melding is gebeurd.

Veel extra informatie over dit onderwerp is te vinden op de website van het AMK:

<http://www.amk-nederland.nl/>

Stroomschema

